

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Dabija Stanislav și de către avocatul acestuia Bantîș Victor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

Dabija Stanislav xxxx xxxx xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.08.2019 – 02.10.2019;

Instanța de apel: 01.06.2020 – 28.07.2020;

Instanța de recurs: 16.10.2020 – 02.12.2020.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 octombrie 2019, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Dabija Stanislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.145 alin.(1) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Dabija Stanislav, în perioada de timp de la 16.06.2019 până la 20.06.2019, ora fixă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, aflându-se în incinta apartamentului nr.xxxx din str. xxxx xxxx, având scopul lipirii de viață lui Klionov Igor, dând-u-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, în urma unui conflict cu ultimul, i-a aplicat mai multe lovituri cu un cuțit în diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză nr. 201903C1371 plagă înțepat-tăiată oarbă a gâtului cu lezarea țesuturilor moi, marginii superioare a cartilajului tiroid, plăgi înțepat-tăiate oarbe a feței, gâtului, toracelui, membrelor superioare, plagă înțepat-tăiată penetrantă oarbă a hemitoracelui stâng, cu lezarea țesuturilor moi, lobului superior plămânului stâng, hemotorax, care au cauzat hemoragie internă și externă, leziunile

corporale fiind în legătură cauzală cu survenirea morții, în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă și urmare a căreia a survenit decesul cet. Klionov Igor.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia a declarat apel procurorul, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dabija Stanislav să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.145 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În argumentarea apelului a invocat că pedeapsa aplicată față de inculpat este prea blândă și vădit neproportională faptelor comise și urmărilor produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020, a fost admis apelul declarant, casată parțial sentința, în partea pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dabija Stanislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.145 alin.(1) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a menționat că prezenta cauză a fost judecată de către prima instanță conform procedurii prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale, conform cererii depuse personal până la începerea cercetării judecătorești de către inculpat.

Instanța de apel a statuat că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art.145 alin.(1) Cod penal, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de criteriile de individualizare a acesteia, menționând că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul penal a conchis că, soluționând chestiunea privind stabilirea și individualizarea pedepsei urmează a se ține cont de gravitatea infracțiunii și pericolul social al faptelor săvârșite de către inculpat, de personalitatea inculpatului, astfel, necesită un regim sancționator mai dur pentru a fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei.

În consecință instanța de apel a conchis că, inculpatului urmează a i se stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, care va fi echitabilă și proporțională.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, au declarat recursuri ordinare, inculpatul Dabija Stanislav și avocatul acestuia, Bantîș Victor.

5.1. *Inculpatul Dabija Stanislav*, fără a indica careva temeieri de declarare a recursului din cele conținute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea cernitelor sale a invocat că, soluția instanței de apel în latura penală, în partea individualizării pedepsei penale, este prea aspră întrucât instanța urma să ia în considerație circumstanțele atenuante pe caz, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, examinarea cauzei în procedura simplificată, faptul că are la întreținere doi copiii minori.

5.2. Avocatul Bantiș Victor în numele inculpatului, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei.

În motivarea recursului, avocatul a menționat că instanța de apel, ignorând prevederile art.art.61 și 75 Cod penal, a aplicat o pedeapsă prea aspră inculpatului, care nu este echitabilă și care nu va contribui la corectarea și reeducarea acestuia.

Concluzionează apărarea, că la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa stabilită, în contextul în care inculpatul a recunoscut vina și cauza a fost judecată în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, acesta a conlucrat cu organul de urmărire penală în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor în care s-a produs infracțiunea.

6. Asupra recursurilor declarate a prezentat referință procurorul care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale, deoarece instanța de apel și-a motivat corect soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75, 85 Cod penal, în privința individualizării pedepsei stabilită inculpatului, or, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru inculpatul care a comis această infracțiune, luând în considerație regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului și duratei pedepsei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursurilor ordinare declarate se constată că inculpatul, nu invocă nici un temei de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă, din conținutul argumentelor expuse, Colegiul penal atestă că inculpatul apreciază ca fiind prea aspră pedeapsa aplicată de instanța de apel, invocând că instanța eronat a stabilit circumstanțele cauzei care individualizează pedeapsa aplicată, solicitându-se menținerea sentinței primei instanțe, prin urmare această poziție se circumscrie temeiului de casare prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, iar partea apărării invocă temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs invocă, de fapt, numai dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, temei de recurs prevăzut de pct. 10) potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal se va expune în privința temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, în partea ce ține de corectitudinea individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului Dabija Stanislav, întrucât celelalte teme de casare nominalizate în recurs nu a fost motivat de către apărare, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Astfel, Colegiul penal menționează, că potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, urmează să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Cu referire la argumentele recurenților precum că instanța de apel, ignorând prevederile art.61 și 75 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, care nu este una echitabilă, Colegiul penal consideră că acestea sunt neîntemeiate, deoarece din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă clar motivele pentru care a fost casată sentința în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Dabija Stanislav, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 10 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Colegiul penal reține, că instanța de apel corect a conchis că, la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de gradul de pericol social al faptelor săvârșite de către inculpat, prin acțiunile sale intenționate, Dabija Stanislav a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă, care a atentat la viața și sănătatea persoanei, că inculpatul s-a mai aflat în conflict cu legea fiind condamnat anterior, fapt ce atestă că inculpatul nu a realizat scopul de corecție a pedepsei.

În acest sens instanța de apel a menționat că, deși inculpatul a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, realizarea scopului pedepsei penale prevăzut

la art.61 Cod penal, în privința inculpatului, poate avea loc doar prin un regim sancționator mai dur pentru a fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei.

Cu referire la cerința apărării ca inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, Colegiul penal atestă că și acest argument al recurentului este neîntemeiat, deoarece infracțiunea prevăzută de art.145 alin.(1) Cod penal, potrivit art.16 alin.(4) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor deosebit de gravă, deși inculpatul Dabija Stanislav nu figurează la evidența medicului narcolog și nu se află la evidența medicului psihiatru și a avut un comportament adecvat în ședința de judecată, totuși instanța de apel corect a accentuat, că realizarea scopului pedepsei penale prevăzută la art.61 Cod penal, în privința inculpatului poate fi realizat doar prin asprimea pedepsei, ținând cont de caracterul faptei prejudiciabile, de urmările acesteia, de acțiunile inculpatului până și la momentul comiterii faptului, de obiectul cu care a comis infracțiunea, de faptul că anterior a fost judecat, însă inculpatul nu s-a corectat, ci din contra a comis o altă infracțiune deosebit de gravă, care a atentat la viața și sănătatea persoanei.

Ca urmare, instanța de recurs menționează și faptul că circumstanțele la care face referire apărarea în cererea de recurs a fost luat în calcul la aplicarea pedepsei de către instanța de apel, care la stabilirea pedepsei închisorii, a ținut cont de personalitatea inculpatului, de faptul că acesta anterior a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni grave, a recunoscut vinovăția, se căiește sincer și a solicitat ca judecarea cauzei să fie înfăptuită în procedura simplificată.

Instanța de recurs reține că solicitarea inculpatului și avocatului privind menținerea sentinței prin care în privința lui Dabija Stanislav a fost stabilită o pedeapsă mai blândă, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurenți, este neîntemeiată, or doar faptul că ultimii nu sunt de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, considerându-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde.

Din analiza deciziei recurate Colegiul penal a stabilit că erorile de drept invocate în recursul părții apărării nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate, în esență au fost abordate în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de individualizarea pedepsei, hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct. 37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*.

Colegiul penal reține că argumentele recurenților privind asprimea pedepsei sunt vădit neîntemeiate, or deși recurenții au invocat incidența temeiului de casare prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu au expus care prevederi concrete au fost eronate aplicate la individualizarea pedepsei.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Dabija Stanislav și de către avocatul acestuia Bantîș Victor, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Dabija Stanislav și de către avocatul acestuia Bantîș Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Dabija Stanislav xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena